



Η «φωνή» της Πανελληνίας Ένωσης Αποστράτων

Πυροσβεστικού Σώματος

www.peaps.gr

ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΜΕΝΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΝΕΚΤΑΡΙΑΣ ΓΙΡΒΑΛΑΚΗ



-Τρίτη και 13, προϊστάμενε απόψε, αναφώνησε ο οδηγός του οχήματος της πρώτης εξόδου φτάνοντας στο σταθμό για την βραδινή βάρδια.

-Αασα, εξαιρετικά, έγνεψε χαμογελώντας. Αυτές τις μέρες εγώ τις έχω για γούρικες.

-Καλασα, μην πεις ότι δεν σε προειδοποίησα.

Τα σχόλια και τα πειράγματα συνεχίστηκαν καθ' όλη τη διάρκεια που κατέφθαναν ένας ένας οι υπάλληλοι στον σταθμό για να αναλάβουν υπηρεσία καθώς ετοιμάζαν τον εξοπλισμό τους για τη βραδινή αναφορά. Η ώρα αυτή είναι από τις καλύτερες στη μάχιμη υπηρεσία. Οι μάχιμοι της απογευματινής βάρδιας που αποχωρούν δίνουν τη σκυτάλη στους βραδινούς και εκεί στον προθάλαμο της υπηρεσίας αλλά και στους θαλάμους επικρατεί αναμπουμπούλα, γέλια αλλά και κλάματα. Σε αυτά τα λίγα λεπτά μπορούν να ειπωθούν, από τα μεγαλύτερα μυστικά μέχρι τα πιο προσωπικά δράματα, αλλά και οι κόντρες μεταξύ των συναδέλφων.

Είχε ετοιμάσει τον πυροσβεστικό της εξοπλισμό και κατέβαινε τις σκάλες του 1ου ορόφου από τον θάλαμο της στον προθάλαμο όπου θα γινόταν αναφορά, σφυρίζοντας χαρούμενα. Σκόπευε να πάρει στα χέρια της το χαρτί των υπηρεσιών για να ετοιμαστεί για την αλλαγή στις βάρδιες.

Δεν πρόλαβε όμως, ακούει τον ήχο του τηλεφώνου έκτακτης ανάγκης και αμέσως μετά το κουδούνι συναγερμού πυρκαγιάς.

-Τι έχουμε, ρώτησε περνώντας με βήματα γρήγορα από τον χώρο του τηλεφωνείου για να μπει στο όχημα της πρώτης εξόδου.

-Πυρκαγιά σε διαμέρισμα 2ου ορόφου στην οδό Μπουμπουλίνας 23.

-Εγκλωβισμένοι; Ρώτησε με έκδηλη αγωνία.

-Δεν έχουμε πληροφορία, απάντησε ο τηλεφωνητής με φωνή σταθερή και ψύχραιμη.

-Φύγαμε, λέει και μπαίνει γρήγορα στο όχημα φορώντας ταυτόχρονα τον επενδύτη της και έχοντας ανά χείρας το κράνος.

-Ξέρουμε την οδό; ρωτάει τον οδηγό σχεδόν αδιάφορα, μην τον πανικοβάλλει σε περίπτωση που δεν την είχε υπόψη.

-Το 'χουμε προϊστάμενε, της απαντάει με αφοπλιστική σιγουριά. Σε 5 λεπτά θα είμαστε εκεί.

-Ωραία, του λέει. Μόνο μην πετάξουμε, γιατί ήξερε ότι ήταν λίγο περισσότερο βιαστικός από άλλους οδηγούς.

-Κέντρο το 1/1 πρώτο στον τόπο του συμβάντος, είπε στον ασύρματο.

-Ελήφθη 1/1 πρώτο, ενημερώστε μας για την κατάσταση. Από το μπαλκόνι του 2ου ορόφου έβγαινε πυκνός μαύρος καπνός. Μπήκε στην είσοδο της πολυκατοικίας, η οποία ήταν ήδη ανοιχτή από τους ενοίκους που είχαν ειδοποιήσει για την πυρκαγιά. Ανέβηκε τη σκάλα φορώντας τον πλήρη προστατευτικό εξοπλισμό και την αναπνευστική συσκευή και προς μεγάλη της έκπληξη



αντίκρουσε ανοιχτή τη πόρτα του διαμερίσματος. Δεν φαινόταν τίποτα από τον καπνό. Ψηλαφητά έπιασε το πόμολο μιας πόρτας που την άνοιξε και ανακάλυψε την εστία της πυρκαγιάς.

Με βήματα προσεχτικά, βγήκε στο μπαλκόνι και πέταξε τον κάλο κάτω για να μπορέσει να ανεβάσει το πιστόλι της υψηλής στο διαμέρισμα του 2ου ορόφου.

Ήταν εκείνη την στιγμή που η αναπνευστική της συσκευή συνάντησε αντίσταση. Μην μπορώντας να καταλάβει ποιά ήταν το εμπόδιο γύρισε το κεφάλι και το βλέμμα της συναντήθηκε με το βλέμμα ενός αγνώστου συναδέλφου της. Ποιός είναι αυτός αναρωτήθηκε και πώς βρέθηκε σε αυτό το μπαλκόνι μαζί της.

-Γειά, του πέταξε στα γρήγορα και του ζήτησε να την βοηθήσει στην ανάσπρωση του πιστολιού. Με γρήγορες και επιδέξιες κινήσεις το νερό εκτοξεύτηκε στο χώρο του μπάνιου του διαμερίσματος, όπου ήταν η εστία της πυρκαγιάς. Μια σοίβα περιοδικά και βιβλία σε ύψος δύο μέτρων ήταν στοιβαγμένα προσεχτικά εντός της ντουζιέρας, αποτελώντας την τέλεια καύσιμη ύλη.

Γιατί θα έβαζε κάποιος τόσα βιβλία μέσα στην ντουζιέρα, αναρωτήθηκε. Ήταν ολοφάνερο ότι επρόκειτο για εμπρησμό. Ποιά ήταν τα κίνητρα και ποιός ο δράστης; Και επιτέλους ποιός ήταν ο μυστηριώδης άγνωστος συνάδελφος που την βοήθησε στην κατάσβεση.

Μετά την κατάσβεση ακολούθησε το έργο της αποκάθαρσης. Το διαμέρισμα είχε υποστεί ζημιές από τον καπνό αλλά η καταστροφή στο χώρο του μπάνιου δεν ήταν μεγάλη.

Δεν πέρασε πολύ ώρα και ήρθε η ιδιοκτήτρια του διαμερίσματος.

Μια νέα κοπέλα γύρω στα 25 μπήκε αναστατωμένη στο σαλόνι και μας κοίταζε με μάτια απορημένα.

-Τι συνέβη, ψέλλισε απελπισμένα.

-Μας ειδοποίησαν γείτονες για τη φωτιά, η ζημιά δεν είναι μεγάλη, μην ανησυχείς προσπάθησε να την καθησυχάσει.

Περιπλανήθηκε με έκδηλη αγωνία στα δωμάτια του μικρού διαμερίσματος κάνοντας την δική της αυτοψία.

-Τι γυρεύουν όλα αυτά τα βιβλία στη ντουζιέρα μου, ρώτησε έκπληκτη μπαίνοντας στο μπάνιο.

-Το ίδιο θα σας ρωτούσα κι εγώ, της απάντησε. Και κάτι ακόμα, μήπως αφήσατε το διαμέρισμα σας ανοικτό όταν φύγατε σήμερα το πρωί;

-Τι; ανοικτό; Όχι βέβαια!

-Έχει κάποιος άλλος κλειδιά του διαμερίσματος;

-Ναι, ο σύντροφός μου.

-Μιλήσατε μαζί του σήμερα, ξέρετε που είναι;

-Δεν έχω ιδέα.

-Συνέβη κάτι μεταξύ σας;

-Εεεε, όχι, απλά τσακωθήκαμε έντονα χθες το βράδυ και έφυγε από το σπίτι νευρισμένος. Μα, δεν είναι δυνατόν, δεν θέλω να το πιστέψω, είπε ταραγμένη.

-Ηρεμίστε, θα διενεργήσει προανάκριση το ανακριτικό τμήμα της υπηρεσίας μας και θα διερευνηθούν όλα.

-Προανάκριση;; Ω Θεέ μου! είπε και έβαλε το πρόσωπο της ανάμεσα στα χέρια της κλαίγοντας.

Το έργο μας είχε ολοκληρωθεί, το ανακριτικό είχε έρθει και ήταν ώρα να αποχωρήσουμε από το χώρο. Μαζέψαμε τον εξοπλισμό μας και μπήκαμε στα οχήματα.

-Κέντρο το 1/1 πρώτο αποχωρεί από το συμβάν, η κατά-



σβεση ολοκληρώθηκε και επιστρέφει στο σταθμό του. Στο χώρο του συμβάντος παραμένει το 1/1 δεύτερο και το Η 11.

-Ελήφθη 1/1 πρώτο.

Φτάνοντας στο σταθμό περίμενε το όχημα της δεύτερης εξόδου να επιστρέψει και αυτό στο σταθμό και να συμπληρώσει τα δελτία πυρκαγιάς. Στο μυαλό της ήρθε ο άγνωστος συνάδελφος που είχε ξεχάσει μετά την απρόσμενη συνάντησή τους στο μπαλκόνι. Μήπως το είχε φανταστεί; Μήπως μέσα στον καπνό και την ένταση της φωτιάς δεν κατάλαβε καλά τι έγινε; Μήπως ήταν στη

βάρδια της και δεν τον αναγνώρισε λόγω των συνθηκών; Σε λίγα λεπτά θα λυνόταν η απορία της.

Ρίχνοντας μια ματιά στον πίνακα των υπηρεσιών έψαξε για ένα άγνωστο όνομα. Αν είχε δίκιο θα φαινόταν το όνομα του στις υπηρεσίες. Αξιωματικός υπηρεσίας, μάχιμοι, τηλεφωνητές, όλοι γνωστοί. Όλοι εκτός από έναν, τον επόπτη. Στη θέση του επόπτη ένα άγνωστο όνομα: Δημήτρης Ατζεμόπουλος. Οκ, δεν τον φαντάστηκε. Ήταν αληθινό το συμβάν στο μπαλκόνι.

Δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει την σκέψη της και το όχημα της δεύτερης εξόδου έφτασε στο σταθμό. Από την θέση του συνοδηγού κατέβηκε ο γνωστός - άγνωστος συνάδελφος. Ήρθε προς το μέρος της με ένα μεγάλο χαμόγελο.

-Δεν κατάλαβα ότι ο Αξιωματικός Υπηρεσίας ήταν γένους θηλυκού, χαίρω πολύ, της πρότεινε το χέρι εγκάρδια.

-Κι εγώ χαίρομαι, αλλά πες μου, πώς εισχώρησες στη βάρδια μου στα κλεφτά;

-Χμμ, τώρα πρέπει να απολογηθώ γι' αυτό, ε;

-Κανονικά ναι, αποκρίθηκε. Σε ακούω.

-Πήρα μετάθεση στο σταθμό σας και σήμερα ήταν η πρώτη μου υπηρεσία στη νυχτερινή βάρδια. Είχα έρθει λίγο πιο νωρίς απ' την αλλαγή και το συμβάν μας δόθηκε 21.50' έτσι δεν πρόλαβες να πάρεις αναφορά και γι' αυτό δεν διάβασες το όνομα μου ούτε με είδες ποτέ.

-Έχεις δίκιο, τώρα εξηγούνται όλα. Καλώς όρισες, λοιπόν! Καλοστέριωτος και σιδεροκέφαλος! Πήρες και το βάψισμα του πυρός! Κι έλεγα ποιος είναι ο γκαντέμης στη βάρδια μου απόψε, τον χτύπησε στην πλάτη κλείνοντας το μάτι.

Τις προσεχείς μέρες ολοκληρώθηκε το έργο της προανάκρισης. Ο δράστης όπως ήταν αναμενόμενο από τις ενδείξεις, ήταν ο φίλος της κοπέλας ο οποίος, ελαίochρωματιστής στο επάγγελμα, επιθυμούσε εδώ και πέντε χρόνια να αλλάξει το χρώμα της ταπετσαρίας του

διαμερίσματος, όμως εκείνη είχε τρομερή προσκόλληση στα παστέλ χρώματα της, τα οποία αυτός απεχθανόταν. Γι' αυτό άλλωστε και έβαλε τα περιοδικά στο χώρο της ντουζιέρας, ώστε να μην αποτελούν κίνδυνο επέκτασης της πυρκαγιάς στο υπόλοιπο διαμέρισμα.

Η κοπέλα κλήθηκε για κατάθεση και ήρθε μαζί του στο ανακριτικό γραφείο της υπηρεσίας.

-Λοιπόν τι έχετε να καταθέσετε; Υποψιάζεστε κάποιον για την πρόκληση της πυρκαγιάς στο διαμέρισμα σας;

-Μάλιστα! Τον αγαπημένο μου που είδε κι απόειδε δεν άντεξε την ξεροκεφαλιά μου στην διατήρηση του χρώματος της παστέλ ταπετσαρίας και αποφάσισε να λάβει δραστικά μέτρα, είπε κοιτάζοντας τον με λατρεία και ένα μεγάλο χαμόγελο.

-Επιθυμείτε να ζητήσετε αποζημίωση για τις ζημιές που προκλήθηκαν στο διαμέρισμα σας;

-Όχι δεν θα ζητήσω αποζημίωση, την έχω πάρει ήδη, είπε και τους έδειξε το μονόπετρο στο δάχτυλο του χεριού. Και μαζί με αυτήν μια ολόκληρη ανακαίνιση στα χρώματα που εκείνος αγαπά κι εγώ "μισώ", είπε κλείνοντας του το μάτι.

-Να μην επαναληφθούν στο μέλλον τέτοια περιστατικά που να κινητοποιούν ένα

ολόκληρο υπηρεσιακό μηχανισμό, είπε αυστηρά ο Προϊστάμενος του Ανακριτικού που παρακολουθούσε σιωπηλά την κατάθεση.

Έφυγαν αγκαλιά αφήνοντας μας να χαμογελάμε ικανοποιημένοι με την έκβαση της υπόθεσης.

Μακάρι όλες οι δικογραφίες να έχουν αίσιο τέλος! 🙏

#Το παρόν διήγημα συμμετείχε στον Διαγωνισμό Πυροσβεστικού Διηγήματος της 'Στέγης Πυροσβεστικού Πολιτισμού', που τελεί υπό την αιγίδα της Πανελληνίας Ένωσης Αποστράτων Πυροσβεστικού Σώματος και τιμήθηκε με αναμνηστικό δίπλωμα.



ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Η Νεκταρία Γιρβαλάκη υπηρετεί στο Πυροσβεστικό Σώμα τα τελευταία 20 χρόνια, εκ των οποίων τα 12 ως Αξιωματικός. Φέρει τον βαθμό του Πυραγού και έχει διατελέσει Προϊστάμενος σε δυο πυροσβεστικά κλιμάκια στο Νομό Ηρακλείου. Έχει εργαστεί στη γραμματεία, στο ανακριτικό γραφείο και ως υπόλογος διαχειριστής στη Δι.Π.Υ.Ν. Ηρακλείου. Τα τελευταία δύο χρόνια υπηρετεί στον 3ο Π.Σ. Λιμένος Ηρακλείου.

Είναι άγαμη και έχει τελειώσει το Α.Τ.Ε.Ι Οδοντοτεχνικής, την Α.Σ.ΠΑΙ.ΤΕ, και φοιτά στο Παιδαγωγικό Προσχολικής Αγωγής στο Ρέθυμνο. Ασχολείται με την φωτογραφία ως χόμπι. Είναι η πρώτη της προσπάθεια να γράψει ένα διήγημα αν και της αρέσει πολύ να «φωτογραφίζει» την ψυχή της σε λέξεις.

